

Välfärdsstatens effekter på invandringspolicys

En komparativ studie av 20 OECD-länder

Abstract

Denna komparativa studie bygger vidare på det arbete Frida Boräng tidigare gjort i sin artikel "Large-scale solidarity? Effects of welfare state institutions on the admission of force immigrants". Hennes slutsatser går emot teorier om att välfärdschauvinistiska idéer skulle vara mer dominerande i mer omfattande välfärdsstater (Boräng 2015). Detta väcker frågan huruvida liknande effekter av välfärdsstaten kan identifieras i form av restriktiva invandringspolicys. Till skillnad från Borängs studie syftar denna studie till att undersöka välfärdsstatens effekter på invandringspolicys i en mer övergripande form. Med det avses att inte bara undersöka asylinvandring, utan även arbetskraftsinvandring och familjeåterförening. Studien stannar inte heller vid att undersöka policys som rör intaget av invandrare, utan kollar också på interna invandringspolicys samt policys som berör kontroll av invandring. 20 OECD-länder undersöks och resultaten föreslår att mer omfattande välfärdsstater kanske tenderar att ha generösare invandringspolicys, men är mer benägna att ha striktare kontrollpolicys gällande invandring.

Nyckelord: Välfärdsstaten, invandring, välfärds chauvinism

Antal ord: 6791

Innehållsförteckning

1	Inledning	2
1.1	Forskningsproblem	2
1.2	Avgränsning	3
1.3	Tidigare forskning	4
2	Teori	5
2.1	Välfärdshauvinism	5
2.2	Welfare inclusion	6
3	Data och tillvägagångssätt	7
3.1	Övergripande metod	7
3.2	Val av analysenheter	8
3.3	Statistiska metoder	8
3.4	Kontrollvariabler	9
3.5	Välfärdsstaters omfattning	10
3.6	Invandringspolicys	11
3.7	Trovärdighet i mätningarna	12
4	Resultat och analys	13
5	Slutsatser	19
6	Diskussion	20
7	Appendix	21
7.1	Appendix A	21
7.2	Appendix B	22
7.3	Appendix C	23
7.4	Appendix D	23
7.5	Appendix E	24
7.6	Appendix F	25
8	Referenslista	28

1 Inledning

I samband med flyktingkrisen i Europa 2015 svarade de nationella staterna olika när det gäller invandringspolicys. De flesta gick i en restriktiv riktning, men debatten tog sig olika form i diverse länder (Greenhill 2016). För att förklara variationen i denna respons finns en mängd olika vägar att gå. En ingångsvinkel, vilket kommer vara den som används i denna studie är att titta närmare på institutionella förklaringar. Ett välkänt fenomen inom komparativ politik är att institutioner har en påverkan på policyskapande inom diverse politiska områden (Hall & Taylor 1996; Przeworski 2004; Tsebelis 1995). Exempel på detta återfinns även inom området invandring, där bland annat Boräng visar i sin artikel ”Large-Scale Solidarity? Effects of Welfare State Institutions on the Admission of Forced Migrants” (Boräng 2015) att välfärdsstatens omfattning påverkar intaget av flyktinginvandrare. Hon nämner två sorters teorier som står emot varandra i denna fråga, dels teorier om välfärdschauvinism som menar på att mer omfattande välfärdsstater har ett större intresse av att skydda sin välfärd och därmed begränsa möjligheten för utomstående att ta del av den. Den andre sortens teorier handlar om hur mer omfattande välfärdsstater påverkar medborgarna till att bli mer solidariska och mer benägna att ta ansvar för sin omvärld. Hennes slutsatser är att välfärdsstaten har ett positivt samband med invandringsvolym, alltså att en mer omfattande välfärdsstat leder till större intag av flyktinginvandrare. Teorin om välfärdschauvinism lyckas alltså inte förklara det material som Boräng använder sig av (Boräng 2015). Dessa resultat väcker frågan om huruvida välfärdsstatens omfattning kan förklara policyskapande i andra delar av invandringsområdet. Med hjälp av det nyligen framtagna datasetet ”Immigration Policies in Comparison” (IMPIC) blir det möjligt att undersöka restriktiviteten i invandringspolicys för OECD-länderna mellan åren 1980-2010 (Helbling m.fl. 2017). Detta görs i denna studie där 20 OECD-länder jämförs och analyseras i förhållande till deras välfärdsomfattning.

1.1 Forskningsproblem

Mitt forskningsproblem bygger vidare på Borängs arbete, men skiljer sig alltså i att även behandla andra typer av invandring och policys. Det är vanligt förekommande problem inom

detta forskningsområde att studera invandrare som en enhetlig grupp, eller att endast fokusera på en typ av invandring (Sainsbury 2006 s. 230). Genom valet att undersöka intaget av flyktinginvandrare utelämnar Boräng effekter av välfärdsstatens omfattning på invandrares interna rättigheter samt staternas kontrollering av invandring. Detta är luckor jag avser fylla i syfte att testa teorin om välfärdschauvinism i sin helhet. Med det menar jag att även undersöka det Keith Banting beskriver som den andre formen av välfärdschauvinism, vilket behandlar hur invandrare kan få begränsad tillgång till välfärden även när de bosatt sig i landet (Banting 2000).

Sammantaget går det att urskilja mitt forskningsproblem i två abstraktionsnivåer. Vi har för det första ett generellt problem i att institutioner har en påverkan på utfallen av policys. Under denna kategori finner vi ett mer specifikt problem i hur välfärdsstatens omfattning har effekter på invandringspolicys. Teoribildningen om huruvida dessa effekter medför restriktivare eller generösare policys är oenig. På ena sidan beskrivs välfärdsstaten och invandring som inkompatibla med varandra. En relation som skapar spänningar och konfliktfylldhet hos befolkningen (Freeman 1986; Kitschelt 1995 se Banting 2000). På andra sidan finns studier som indikerar att medborgare i mindre omfattande välfärdsstater har en mer välfärdschauvinistisk attityd när det kommer till invandring (Crepaz & Damron 2009; Van der Waal m.fl. 2013). Frågan är då hur dessa spänningar eller attityder tar sig form i staternas policyskapande. En komparativ metod används för att jämföra 20 OECD-länder som har en betydande variation i sin välfärdsstorlek. Syftet blir att urskilja om stater med närliggande nivåer av omfattning i sin välfärd visar på liknande effekter när det gäller restriktiviteten i invandringspolicys. Här finner jag ett utforskat område, speciellt när det gäller interna policys samt policys som riktar sig till kontroll av invandring, vilket leder till följande forskningsfråga:

Leder en mer omfattad välfärdsstat till generösare invandringspolicys?

1.2 Avgränsning

Tidsperioden begränsas till 1980–2010 med motiveringen att dataseten jag använder i denna studie saknar data för vissa stater under årtal som är utanför denna tidsram (Armingeon m.fl. 2019; Helbling m.fl. 2017; Scruggs m.fl. 2017). Samma anledning gäller för valet att begränsa

sig till 20 analysenheter, vilket förklaras närmare i avsnitt 4.4. Invandringspolicys undersöks och kategoriseras som interna och externa kontrollpolicys samt externa och interna regleringar för asylinvandring, familjeåterförening och arbetskraftsinvandring. Vilka policys som hör till respektive områden förklaras närmare i avsnitt 3.6 samt appendix D och E. Datasetet IMPIC gör det möjligt att ytterligare dela upp dessa områden i mindre delar. Jag har valt att avstå från detta med motiveringen att analysen riskerar att bli alltför bred och splittrad. Syftet med att välja denna abstraktionsnivå är att fånga upp en stor del av policyområdet, men samtidigt ge en överblick över området som möjliggör sammanhängande analyser och teoretisk förankring.

1.3 Tidigare forskning

Institutioners inverkan på invandringspolitiken är något som intresserat en del forskare. Marc Helbling & David Leblang har till exempel undersökt hur invandringspolicys påverkar invandrarflöden. De visar att stater kan kontrollera sina gränser och att policys inom området generellt sett har avsedd effekt. De använder samma dataset (IMPIC) som denna studie på 33 OECD-länder (Helbling & Leblang 2019). För att nå kunskaper om välfärdsstatens effekt på medborgares inställning till invandring så går det också att undersöka attityder. Crepez & Damron gör detta i sin studie där de kommer fram till det förekommer mindre välfärdschauvinistiska attityder hos medborgare i mer utvecklade välfärdsstater (Crepez & Damron 2009). Van der Waal m.fl. kommer fram till liknande slutsatser i sin studie där de jämför liberala, konservativa och socialdemokratiska välfärdsregimer. De finner högre nivåer av välfärdschauvinism hos medborgare i liberala och konservativa välfärdsregimer, jämfört med dem i socialdemokratiska (Van der Waal m.fl. 2013). Keith Banting gör en mer översiktlig analys av mångkulturalismens relation med välfärdsstaten. Han identifierar vissa spänningar dessa två emellan som kan bero på välfärdschauvinistiska idéer, men betonar samtidigt att denna spänning varierat i omfattning och form beroende på vilka länder som undersöks. Banting kommer även fram till att mer expansiva välfärdsstater generellt sett varit bättre på att inkludera invandrare i deras välfärdsprogram (Banting 2000).

Tidigare forskning har även gjorts där välfärdsstatens effekter på invandringspolicys undersöks istället för attityder. Frida Borängs artikel är ett exempel på detta där hon använder intaget av flyktingar som ett mått på restriktiviteten i invandringspolicys (Boräng 2015). Ett annat sätt har varit att inrikta sig på en specifik del av policyområdet. Diane Sainsbury gör

detta när hon undersöker interna invandringspolicys i förhållande till välfärdsstaten. Hon jämför då sociala rättigheter för invandrare i Tyskland, Sverige och USA. Hon kommer fram till att invandrare har mer sociala förmåner i Sverige och Tyskland, som är mer omfattande välfärdsstater (Sainsbury 2008). Gemensamt för ovan nämnda studier är att de antingen undersöker välfärdsstatens effekter på attityder alternativt en specifik del av policyområdet. Jag avser istället undersöka policyområdet på ett mer övergripande plan.

2 Teori

Boräng gör i sin artikel en teoriprovan studie där hon ställer teorin om välfärdschauvinism mot teorier om välfärdsstaters normativa effekter på medborgare i landet, vilket hon benämner ”Welfare inclusion” (Boräng 2015 s. 222). Då min studie bygger på en analys av ett eventuellt samband mellan välfärdsstaten och invandringspolicys så passar dessa teorier att använda som motpunkter även i min undersökning. Jag avser därför att använda teorierna på liknande konkurrerande sätt, där jag gör antaganden om att teorierna har motsatta förklaringar om det förväntade resultatet av detta samband. Skillnaden i teorianvändning jämfört med Borängs artikel är möjligen att jag testar teorierna på ett mer förutsättningslöst sätt, medan hon snarare fokuserar på att testa teorierna om välfärdschauvinism och använder teorier om de normativa effekterna som en alternativ förklaring. Nedan följer en beskrivning av teorierna samt resonemangen bakom dessa varför de bör ha olika förväntningar på undersökningens resultat.

2.1 Välfärdschauvinism

Konceptet välfärdschauvinism bygger på en påstådd konfliktfylld relation mellan välfärd och invandring (Banting 2000). Det har funnits en oro hos vissa forskare att invandring kommer förstöra de fundament som välfärdsstaten bygger på. Herbert Kitschelt frågar sig till exempel om den ökade mångkulturalismen i västeuropeiska länder möjligen kommer leda till en välfärdsstatens nedgång (Kitschelt 1995 se Banting 2000). Gary Freeman var ännu tydligare i sin artikel där han menar att ”From the perspective of the politics of the welfare state, however, there can be no doubt that migration has been little short of a disaster” (Freeman

1986 s. 61). Denna konflikt kan öka stödet för välfärdschauvinistiska åsikter, framförallt hos grupper i befolkningen som är unga, utbildade och jobbar inom industrin. Dessa medborgare är positiva till välfärdsstaten, men är skeptiska till öppna invandringspolicys där invandrare får ta del av de sociala fördelar som välfärdsstaten förser (Andersen 1992).

Vidare utgår teorier om välfärdschauvinism om en konkurrens om resurser, där invandrare vill ta del av generösa välfärdsbidrag, sjukvård- och utbildningssystemen. Medborgare i välfärdsstater antas då vilja skydda sin egen välfärd genom att ha en restriktivare invandringspolitik (Crepaz & Damron 2009). Det finns framförallt två sätt att göra detta på, antingen genom att begränsa möjligheten att ta sig in i landet, eller att begränsa invandrades möjligheter att få ta del av lika stor del av välfärden som sina inhemska medborgare. Det senare är en form av välfärdschauvinism som behandlar den interna exkluderingen av invandrare, där rättigheter och välfärdsbidrag begränsas inom landet (Banting 2000). Boräng fokuserar i sin artikel på den formen av välfärdschauvinism som handlar om extern exkludering av invandrare, då hon mäter mängden bosatta flyktinginvandrare per invånare (Boräng 2015). Denna uppsats kommer istället använda sig av båda formerna av teorin då jag använder ett material som täcker både externa och interna policys.

2.2 Welfare inclusion

Det motstående argumentet i detta fall, benämnd *welfare inclusion* är mer normativt inriktad och bygger på välfärdens effekter på medborgares syn på solidaritet, tillit och ansvar för statens roll i samhället. Teorierna bakom detta argument menar att omfattande välfärdsstater tenderar att ta större ansvar för sin omvärld då medborgare ställer högre krav på vad staten kan och borde göra (Boräng 2015). Nivån av solidaritet och tolerans i förhållande till utomstående grupper är också högre i dessa typer av välfärdsstater (Van der Waal 2013). En anledning till detta är att konflikter över omfördelning av resurser inte är lika stark i mer omfattande välfärdsstater. Debatten i dessa länder om hur välfärden ska fördelas har ofta utgångspunkt i vad som är rättvist för samhället i stort, istället för en kamp mellan olika individer och grupper (Rothstein 1998). Att den generella tillitsnivån skulle vara högre i mer omfattande välfärdsstater bygger på argumentet om att mer ekonomiskt ojämlika länder skapar en större distans mellan olika samhällsklasser. Detta i sin tur kan leda till att individer från de lägre samhällsklasserna får en känsla av de inte har samma möjligheter, vilket gör att

de tappar hopp om framtiden (Larsen 2007). Det är alltså dessa normativa effekter på medborgare och deras inställning till staten som gör att teorin antyder att omfattande välfärdsstater har en generösare inställning till hur policys ska utformas inom området invandring. Detta gäller både intaget av invandrare, samt hur de behandlas inom landet.

Dessa teorier leder då till dessa två motstående hypoteser:

H1. En omfattad välfärdsstat leder till mer restriktiva invandringspolicys (Välfärdschauvinism)

H2. En omfattad välfärdsstat leder till generösare invandringspolicys (Welfare inclusion)

3 Data och tillvägagångssätt

3.1 Övergripande metod

För att undersöka sambandet mellan välfärdsstaten och invandringspolicys kommer en komparativ metod att användas där material samlas in från 20 OECD-länder under perioden 1980–2010. Samtliga länder kommer jämföras och analyseras utifrån deras resultat inom respektive område. Storleken på välfärdsstaten kommer operationaliseras med hjälp av *Comparative Welfare Entitlements Dataset 2 (CWED2)*, som är framtagen av Lyle Scruggs, Detlef Jahn och Kati Kuitto (Scruggs m.fl 2017). Datasetet innehåller ett index som visar ett sammanlagt resultat av sjukförsäkringar, pensionsbidrag och arbetslöshetsförsäkringar för 33 länder, varav 27 är OECD-länder (Scruggs m.fl 2013). Ländernas restriktivitet i policys som hör till området invandring kommer mätas genom datamaterialet *Immigration Policies in Comparison (IMPIC)*, där Marc Hebling m.fl har sammanställt ett index för restriktiviteten i externa och interna invandringspolicys hos 33 OECD-länder (Hebling m.fl 2017). Länderna som jämförs i min studie är Australien, Österrike, Belgien, Kanada, Danmark, Finland, Frankrike, Tyskland, Irland, Italien, Japan, Nederländerna, Nya Zeeland, Norge, Sverige, Schweiz, Storbritannien, USA, Grekland och Spanien.

Sambandet kommer analyseras med hjälp av regressionsanalyser där välfärdsstatens omfattning står som oberoende variabel och invandringspolicys som beroende variabel. Den sistnämnda variabeln kommer både behandlas i sin helhet samt utifrån olika delområden. Slutligen kommer resultaten från dessa analyser ställas mot de förklarande teorierna i en avslutande diskussion.

3.2 Val av analysenheter

Länderna är valda utifrån , (1) att landet är med i båda dataseten CWED2 och IMPIC, (2) att tillgången till materialet i landet täcker en övervägande del av tidsperioden 1980–2010 samt (3) att analysenheterna har en betydande variation i välfärdsstatens omfattning. För att uppfylla det sista kriteriet har jag utgått från Esping-Andersens kategorisering av olika välfärdsregimer. Han delar in staterna i tre huvudkategorier, vilka är liberala, konservativa samt socialdemokratiska välfärdsregimer (Esping-Andersen 1990). Analysenheterna är alltså valda för att kunna representera dessa välfärdstyper. Bland de konservativa välfärdsstaterna som är inkluderade i denna studie finner vi Österrike, Belgien, Frankrike, Tyskland och Italien. Hos stater med hög grad av liberalism inräknas Australien, Kanada, Japan, Schweiz och USA. I den socialdemokratiska kategorin hittar vi stater som Danmark, Finland, Nederländerna, Norge och Sverige. Övriga stater som Nya Zeeland, Irland och Storbritannien har enligt Esping-Andersen inte några starka inslag av någon av de tre kategorierna. Spanien och Grekland är inte med i hans studie (Esping-Andersen 1990). De sistnämnda fem länderna är dock medtagna i min studie för att öka volymen av data.

3.3 Statistiska metoder

Regressionsanalyserna kommer genomföras genom att ta medelvärdet för variablerna under tidsperioden 1980–2010 för respektive land. Som oberoende variabel står välfärdsindexet tillsammans med kontrollvariablerna som nämns i nästa avsnitt. Som beroende variabel står det sammanlagda indexet för restriktiviteten i invandringspolicys. Det görs även analyser för fyra delområden inom invandringspolicys (extern kontroll, intern kontroll, externa regleringar samt interna regleringar). Inom områdena som behandlar regleringar görs även ytterligare

uppdelningar för varje typ av invandring (flyktinginvandring, arbetskraftsinvandring, familjeåterförening).

Nackdelen med att ta medelvärdet för tidsperioden istället för att behandla varje årtal som en enskild observation är att jag får en kraftigt begränsad stickprovsstorlek ($N=20$ istället för $N=620$). Anledningen till att jag trots detta väljer att använda denna metod är eftersom värdena för respektive variabel är så pass korrelerade med varandra över tid. Genom att använda samtliga 620 observationer riskerar jag därför att visa på ett samband som är förstärkt av att analysenheterna tenderar att ha liknande värde över närliggande år. Det kan finnas andra statistiska metoder för att komma runt detta problem, men jag har valt detta tillvägagångssätt då det ligger inom ramen av vad jag behärskar inom ämnet statistik. Ytterligare ett alternativ hade varit att välja ut ett årtal och göra regressionsanalyser utifrån de värdena respektive land har vid denna tidpunkt. Problemet med detta alternativ är dock att resultatet blir känsligare för andra faktorer som inträffade under just den tidsperioden. Det kan till exempel vara ett regeringsskifte, kraftigare flyktingströmmar eller tillfälliga ekonomiska fluktuationer. Jag hävdar att medelvärdet över tid ger en stabilare indikation på hur statens välfärdsutformning påverkat invandringspolicys.

3.4 Kontrollvariabler

Det finns andra faktorer än välfärdsstatens omfattning som kan förklara olikheterna i restriktiviteten hos invandringspolicys. Dessa måste kontrolleras för, vilket görs i regressionsanalyserna. Kontrollvariablerna är valda efter vad som vanligen förekommer inom detta forskningsområde, men som samtidigt anses vara relevant för just denna undersökning. Arbetslöshet är en sådan variabel som kan påverka hur generösa stater vill vara gentemot invandrare. Till exempel kan hög arbetslöshet göra stater mer benägna att skärpa sina gränser för att lätta trycket på statens ekonomi (Helbling & Leblang 2019). Att upprätthålla gränser och kontrollera invandring kräver resurser. Stater med sämre ekonomi kanske därav önskar att ha mer kontroll än vad som visas i deras policy. BNP per capita är därför med som kontrollvariabel. Tidigare forskning har även visat på att stora kolonialmakter har betydelse för invandringspolicys (Joppke 1997; Boräng 2017; Helbling & Leblang 2019). En kontrollvariabel är satt för de klassiska kolonialmakterna Frankrike, Storbritannien, Spanien, Nederländerna och Belgien (Palmowski 2008). Stöd för högerpopulistiska partier kan

medföra striktare invandringspolicys (Mudde 2007). Denna variabel tas med som kontroll och är framtagen som medelvärdet för andelen röster på dessa partier under tidsperioden. Data för detta inhämtas via datasetet *Comparative political data set* (Armingeon m.fl. 2019).

Klassificeringen av vilka partier som definieras som högerpopulistiska är gjord efter Cas Muddes arbete (Mudde 2007).

3.5 Välfärdsstaters omfattning

Metoden för att mäta välfärdsstatens omfattning kräver motivering då detta vägval kan få konsekvenser för resultatet och därmed den teoretiska förklaringskraften. Exempel på detta problem visar Evelyne Huber m.fl. i deras studie om de varierande effekterna social- och kristdemokratisk politik har på staters inkomster, sociala utgifter och direkta bidrag. De visar alltså att beroende på hur välfärdsstatens omfattning mäts, så går det att dra olika slutsatser för effekterna som respektive partipolitik ger (Huber m.fl. 1993). Boräng gör värderingen att sociala utgifter i proportion till landets BNP inte är ett tillräckligt tillförlitligt mått på välfärdsstatens omfattning i detta fall. Hon refererar till två kritiska argument kring detta, vilka är att det finns en generell kritik mot validiteten i sociala utgifter som mätinstrument (Korpi & Palme 2003 se Boräng 2015 s. 224) samt att det finns anledningar att tro att en korrelation finns mellan invandring och sociala utgifter (Van Oorschot & Uunk 2007 se Boräng 2015 s. 224). I det senare argumentet finns alltså ett kausalitetsproblem då syftet för studien är att undersöka välfärdsstatens effekter på invandring, inte tvärtom. Boräng löser ovan nämnda problem genom att mäta sjukförsäkringar, pensionsbidrag och arbetslöshetsförsäkringar genom indexet CWED (Boräng 2015; Scruggs 2004).

Jag kommer använda mig av samma typ av dataset, men en uppdaterad version av denna (CWED2), vilket gör det möjligt för mig att utöka antal analysenheter (Grekland, Spanien och Japan) samt tidsperioden (från 1980–2003 till 1980–2010). Den uppdaterade versionen använder samma variabler för att sammanställa indexet, det vill säga sjukförsäkring, pensionsbidrag och arbetslöshetsförsäkring. Medelvärdena och standardavvikelseerna för dessa tre variabler inom respektive land under tidsperioden finns redovisade i appendix F. I mina analyser kommer jag använda medelvärdet av det totala indexet för respektive land mellan 1980–2010 som en indikator på välfärdsstatens omfattning.

3.6 Invandringspolicys

Som tidigare nämnts i inledningen syftar denna uppsats att ge en bred överblick av välfärdsstatens effekter för invandringspolicys. Det gäller inte bara policys för intaget av flyktingar, utan även policys för de som redan befinner sig i landet, samt externa och interna kontrollmekanismer länder använder sig av. Det som möjliggör att göra denna undersökning är datamaterialet IMPIC, som har mätt restriktiviteten i invandringspolicys för 33 länder (Hebling m.fl. 2017). Definitionen av invandringspolicys som Hebling m.fl. följer är *“government’s statements of what it intends to do or not do (including laws, regulations, decisions or orders) in regards to the selection, admission, settlement and deportation of foreign citizens residing in the country”* (Helbling 2017 s. 82). Indexet visar ett resultat för restriktiviteten i invandringspolicys i respektive land, där skalan är mellan 0–1. Värdet 1 är maxvärdet för hur restriktiva policys ett land kan inneha. Ju närmare värdet 0 ett land kommer, desto mer går staten mot vad jag i frågeställningen benämner som *generösa invandringspolicys*.

Vidare delar Hebling m.fl. upp invandringspolicys i olika områden och dimensioner, vilket visas i figur 1. De har delat upp invandring i fyra kategorier vilka är arbetskraftsinvandring, asylinvandring, familjeåterförening och kulturell invandring. Den sistnämnda invandrargruppen är inte medtagen i denna studie då det saknades en hel del data för några länder under tidsperioden. Datasetet gör skillnad på regleringar och kontroll, där den första dimensionen är lagbestämmelser som skapar eller begränsar invandrades rättigheter, medan kontroll innefattar mekanismer för att upprätthålla dessa regleringar (Dreher 2002 se Hebling 2017). Exempel på policys som hör till kontrolldelen är huruvida det är lagligt att transportera och hjälpa olagliga invandrare, krav på ID-handlingar, informationsdelning mellan länder angående personuppgifter samt illegala invandrades rätt till offentlig utbildning. Inom båda dimensionerna görs även en distinktion mellan externa och interna policys. Skillnaden ligger i huruvida policys riktar sig till regleringar och kontroll vid gränsen (extern) eller om de syftar till bestämmelser om rättigheter inom gränsen (intern). Slutligen görs även sub-dimensionella specificeringar av regleringarna. Inom det externa området handlar dessa om kriterier en invandrare behöver för att kunna kvalificera sig till att komma in i landet (Eligibility) samt ytterligare krav som behövs för att fullfölja denna kvalifikation (Conditions). Inom de interna regleringar görs uppdelningen i policys som behandlar hur länge en invandrare får stanna och

Figur 1. Indelning av policyområdet för indexet IMPIC

Policy dimensions			Policy fields			
Modus operandi	Locus operandi	Sub-dimension	Labour migration	Asylum / refugees	Family reunification	Co-ethnics
Regulation	External	Eligibility				
		Conditions				
	Internal	Security of status				
		Rights associated				
Control	External					
	Internal					

Källa: Helbling m.fl. 2017

under vilka omständigheter (security of status) samt policys som riktar sig till invandrarens rätt till arbete samt hur de blir övervakade när de befinner sig inom landets gränser (Rights associated). Se appendix D och E för ytterligare definition av vad som ingår inom respektive variabel.

3.7 Trovärdighet i mätningarna

I mätningen av restriktiviteten i invandringspolicys samt välfärdsstatens omfattning blir resultaten till viss del beroende av hur index-författarna operationaliserar begreppen. Ett sätt att öka trovärdigheten i dessa mätningar är att påvisa dess externa validitet. Detta kan göras genom att jämföra sitt resultat med andra liknande mätningar. Författarna till IMPIC-datasetet har gjort detta och fått varierande resultat. Generellt sett har de en hel del avvikelser jämfört med andra index för detta policyområde. Författarna förklarar dock detta med att deras index är mer omfattande då de täcker fler länder, år och policyområden vilket gör att jämförelserna ger begränsande information om indexets validitet. När de däremot jämför sina resultat med indexet ”DEMIGA” (Haas m.fl. 2016) som är likartad i form och omfattning, så finner de samma långsiktiga mönster för de sub-dimensionella policyområden de båda indexen består av (Schmid & Helbling 2016). När det gäller välfärdsstatens omfattning så råder det i princip

konsensus inom komparativ välfärdsforskning att conceptualisera välfärdsstaten utifrån medborgares sociala rättigheter. CWED tillsammans *The Social Citizenship Indicator Program* (SCIP) är två dataset som ofta refereras till i dessa typer av studier (Bolukbasi & Öktem 2017; Scruggs m.fl. 2017; Korpi & Palme 2008). Att CWED är så pass dominerande inom forskning av välfärdsstaten ökar givetvis trovärdigheten i deras mätningar. Huvuddelen av indexet visar även på likande resultat jämfört med SPIC, vilket ökar den externa validiteten (Scruggs 2013).

Styrkan i de samband som redovisas i denna uppsats påverkas av vilka kontrollvariabler som inkluderas i analyserna. Jag har använt mig av kontrollvariabler som ofta förekommit i liknande studier för att minska detta problem. För analyser kopplade till kontrollpolicys har det dock varit svårare att hitta referenspunkter då området inte är lika utforskat. Detta kan innebära validitetsproblem då jag riskerar att exkludera kontrollvariabler som kan vara av vikt för att förklara restriktiviteten i dessa kontrollpolicys.

4 Resultat och analys

Tabell 1 visar ländernas indexvärden när det gäller välfärd och restriktivitet i invandringspolicys. Maximum- och minimumvärdet för respektive index är fetmarkerad. Vi ser då att Sverige och USA har det högsta respektive lägsta värdet i välfärdsindexet. Kollar vi på restriktiviteten i invandringspolicys har Norge minst restriktiv invandringspolicys. Irland har det högsta värdet enligt IMPIC-indexet och är dessutom markerad som ”outlier”. Detta betyder att värdet skiljer sig avsevärt från de andra värdena (se appendix B). Av den anledningen har jag gjort ytterligare analyser med Irland exkluderad, vilket visas i appendix C. Figur 2 visar ett spridningsdiagram över de 20 länderna med medelvärdet för välfärdsindexet och indexet för restriktiviteten i invandringspolicys under tidsperioden 1980–2010. Den visar på ett negativt samband där en mer omfattad välfärd leder till mindre restriktiva invandringspolicys. Om vi utgår från Esping-Andersens kategorisering av välfärdsstaterna finner vi att samtliga fem liberala stater (USA, Japan, Kanada, Australien och Schweiz) hamnar bland de topp 12 stater med minst restriktiva invandringspolicys. Detsamma gäller för de socialdemokratiska välfärdsregimerna (Norge Finland, Nederländerna, Sverige,

Tabell 1. Medelvärdet för välfärdsindex och restriktivitet i invandringspolicys under tidsperioden 1980–2010.

Land	Välfärdsindex (CWED2)	Restriktivitet Invandringspolicys (IMPIC)
Austria	32,558	0,4763
Australia	21,461	0,395
Belgium	40,129	0,405
Canada	26,01	0,357
Schweiz	36,3	0,352
Germany	34,865	0,394
Denmark	36,848	0,397
Spain	32,621	0,437
Finland	34,194	0,379
France	37,545	0,346
United Kingdom	27,681	0,389
Greece	27,26	0,461
Ireland	29,613	0,6482*
Italy	27,39	0,432
Japan	24,865	0,397
Netherlands	37,316	0,443
Norway	41,981	0,336
New Zealand	21,674	0,476
Sweden	42,642	0,367
USA	21,21	0,387

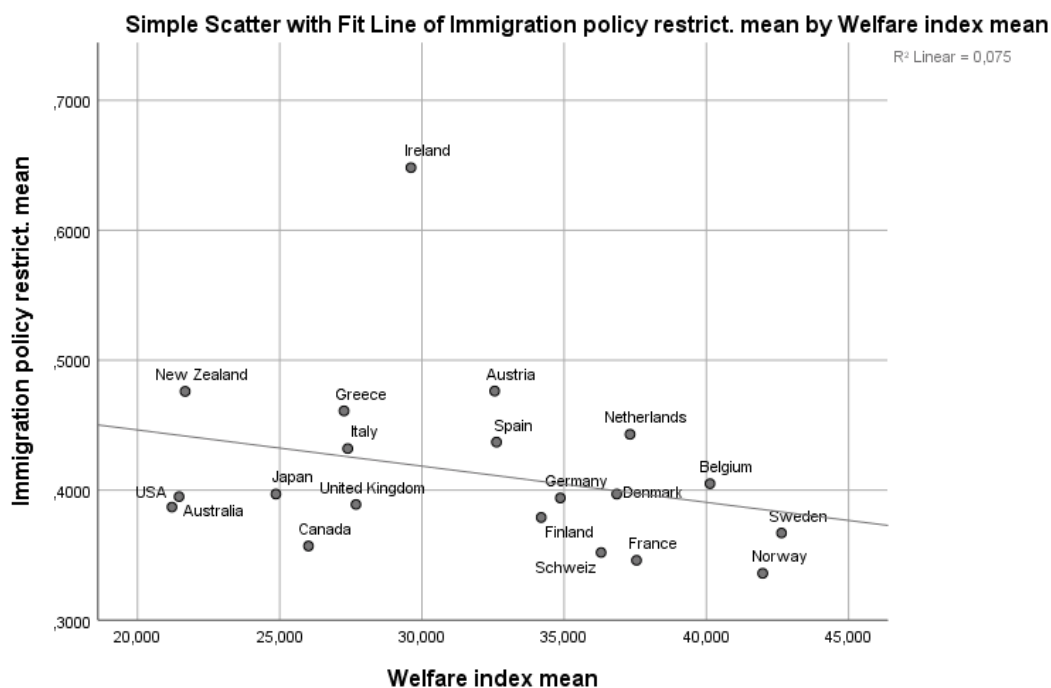
Medelvärde 31,70815 0,413725

Notering: *=outlier. Fetmarkering = max/min-värde

Källa: CWED2 (Scruggs m.fl. 2017) IMPIC (Helbling m.fl. 2017)

och Danmark) med undantag för Nederländerna som förvånansvärt hamnar som den femte mest restriktiva staten när det kommer till invandringspolicys.

Figur 2. Spridningsdiagram över medelvärdena för restriktiviteten i invandringspolicys och välfärdsindex.

Källor: Restriktivitet i invandringspolicys IMPIC (Helbling m.fl. 2017). Välfärdsindex, CWED2 (Scruggs m.fl. 2017)

De konservativa välfärdsstaterna (Belgien, Frankrike, Österrike, Tyskland och Italien) tenderar att placera sig på den mer restriktiva sidan av skalan. Frankrike har dock den näst lägsta nivån av restriktivitet i invandringspolicys, vilket skulle kunna förklaras med att de har ett högt värde i välfärdsindexet. De liberala och socialdemokratiska välfärdsregimerna ligger alltså på liknande nivåer i invandringspolicys, men de konservativa staterna skiljer sig i att generellt sett vara mer restriktiva. Noterbart här är att vi finner ett negativt samband mellan välfärdsstatens omfattning och restriktiviteten i invandringspolicys, men ett positivt samband i välfärdsstatens påverkan på restriktiviteten i externa och interna kontrollmekanismer. Det är dock endast sambandet mellan välfärdsindex och extern kontroll som når signifikans, vilket delvis kan förklaras med att det är så pass få observationer (20 st).

Med anledning av detta bör resultaten tas med försiktighet, då det finns risk för att sambanden som visas beror på slumpen. Med detta i åtanke går det att se att länder med en mer omfattad välfärd generellt sätt har mer restriktiva invandringspolicys, men att de är mer benägna att ha en kontroll över sin invandring. Welfare inclusion-argumentet lyckats alltså förklara policyområdet i sin helhet, men stöter på problem i att ge svar på varför länder med omfattande välfärd är striktare i sina kontrollmekanismer. Det går däremot att argumentera för

att just denna del av policyområdet har något svagare koppling till vad denna teori avser att förklara. De normativa effekterna på medborgarna angående hur de ser på staten och dess ansvar gentemot omvärlden kanske har tydligare anknytning till intaget av invandrare och vilka rättigheter de sedan får inom landet. Resultatet ska inte av den anledningen förkastas, det ger nämligen indikationer på en begränsad generositet hos stater med omfattande välfärd när det gäller att ge en frihet för de som vill ta sig in i landet. Detta kan till exempel vara att invandrare bevakas mer eller att hårdare krav ställs på dokumentation av personuppgifter (Se appendix C för en överblick över vad som ingår i denna variabel).

I tabell 2 går det även att se en skillnad i invandringsområdena. Regleringarna hos mer omfattande välfärdsstater är generellt sett mindre restriktiva inom familjeåterförening jämfört med asylinvandring och arbetskraftsinvandring. Även detta är ej statistiskt säkerställt och ska därför tas med försiktighet. Det är däremot förvånande att sambanden är så pass svaga när det gäller asylinvandringen. Kollar vi till exempel på de externa regleringarna inom denna invandrargrupp är sambandet till och med positivt. Det går att argumentera för att denna del av policyområdet borde vara en styrka för teorierna bakom H2. Detta då de solidariska effekterna på medborgare i de stora välfärdsstaterna som teorin föreslår borde ta sig uttryck i form av generösa policys för asylinvandrare, vilket inte avspeglas i resultaten. I övrigt råder det inga större skillnader mellan interna och externa policys mer än att i det är något starkare samband i det senare fallet. Det tyder alltså på att det inte finns någon skillnad i de två formerna av välfärdschauvinism som nämndes i inledningen.

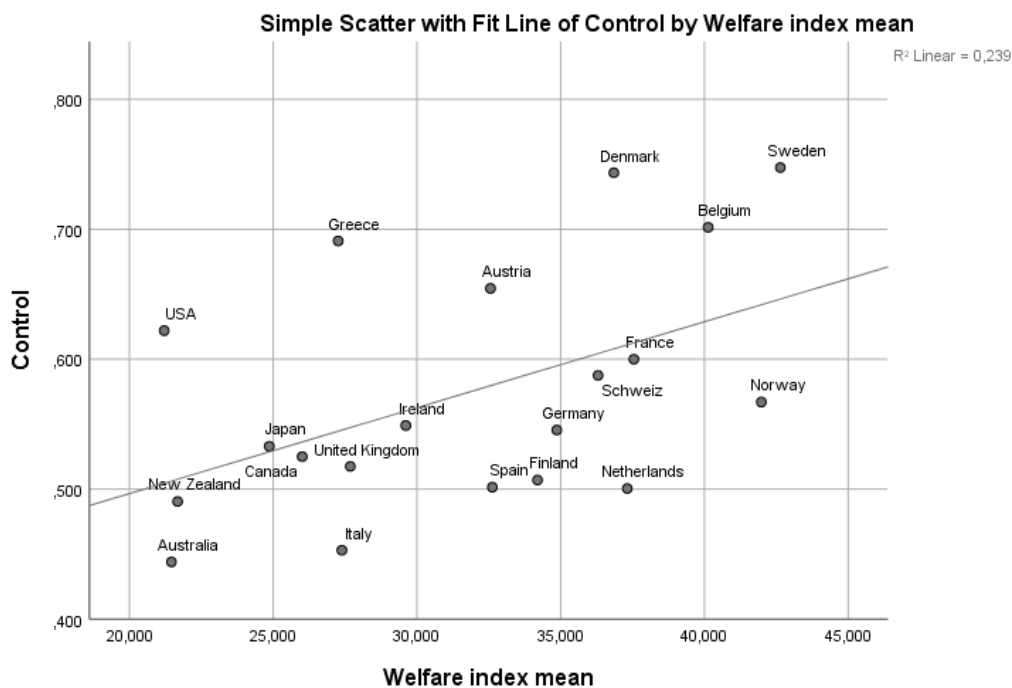
Spridningsdiagrammet i figur 3 ger en bild av hur sambandet mellan kontrollpolicys och välfärdsstatens omfattning förhåller sig. Vi ser en tydlig positiv korrelation där en mer omfattande välfärd leder till striktare kontrollpolicys. Sverige har till exempel det största medelvärdet i både välfärdsindex och indexet för extern kontroll. På andra sidan av spektrumet finner vi Australien som har det näst lägsta välfärdsindexet (efter USA) och som då i enighet med sambandet har det lägsta värdet för restriktiviteten i kontrollpolicys. Teorin om välfärdschauvinismen skulle kunna förklara detta med att omfattande välfärdsstater är mer försiktiga med att dela med sig av sin välfärd då de vill ha kontroll över vilka som får ta del av den. Teorin har dock svårt att förklara varför dessa stater i övrigt tenderar att ha mer generösa invandringspolicys. I figur 4 ser vi en svag negativ relation när det gäller sambandet mellan regleringar och välfärdsindex. Det finns alltså ett skifte där stater med omfattande

Tabell 2. Effekter av välfärdsstatens omfattning.

Beroende variabel	B-koefficient (signifikansnivå)
Invandringspolicys	-0,02 (0,510)
Extern kontroll	0, 011** (0,028)
Intern kontroll	0,004 (0,281)
Externa regleringar - Familjeåterförening	-0,009 (0,307)
Externa regleringar - Arbetskraftsinvandring	-0,002 (0,716)
Externa regleringar - Asylinvandring	0,004 (0,450)
Interna regleringar - Familjeåterförening	-0,007 (0,443)
Interna regleringar - Arbetskraftsinvandring	0,002 (0,771)
Interna regleringar - Asylinvandring	-0,001 (0,831)

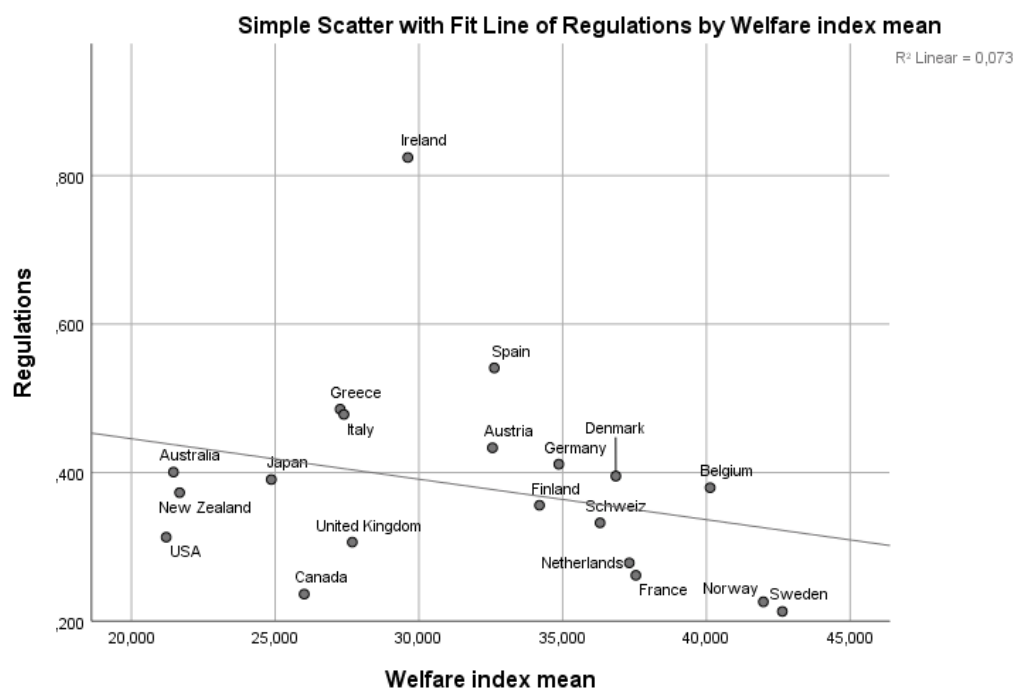
Notering: oberoende variabel: välfärdsindex via datasetet CWED2. Kontrollvariabler: BNP per capita, kolonialmakt, arbetslöshet och stöd för högerpopulism. Linjär regressionsanalys. Alla 20 länder inkluderade. * = $p < 0,1$, ** = $p < 0,05$, *** = $p < 0,01$

Figur 3, spridningsdiagram över medelvärdena för restriktiviteten i kontroll och välfärdsindex.

Källor: Restriktivitet i kontrollpolicys IMPIC (Helbling m.fl. 2017). Välfärdsindex, CWED2 (Scruggs m.fl. 2017)

Figur 4, Spridningsdiagram med medelvärdena för restriktiviteten i regleringar och välfärdsindex.

Källor: Restriktivitet i kontrollpolicys IMPIC (Helbling m.fl. 2017). Välfärdsindex, CWED2 (Scruggs m.fl. 2017)

välfärd har striktare policys när det kommer till kontroll, men mer generösa policys när det kommer till regleringar.

I tabell 3 visas b-värdet för de olika kontrollvariablerna. Förvånande är att BNP per capita och stöd för högerpopulistiska partier knappt verkar ha någon effekt alls på restriktiviteten i invandringspolicys. Länder som klassificerats som klassiska kolonialmakter tenderar att ha generösare invandringspolicys än icke kolonialmakter. Sambandet är svagt, men gäller för både kontrollpolicys och regleringar. Arbetslöshet är den enda kontrollvariabeln som visar på ett signifikant positivt samband i förhållande till restriktiviteten i invandringspolicys. Variabeln har dock knappt något samband alls när det kommer till kontrollpolicys.

Tabell 3. Kontroll för oberoende variabler, effekter på restriktiviteten i invandringspolicy (IMPIC). B-värdet visas med signifikansnivå inom parantes.

Oberoende variabel	Invandringspolicys - Total	Kontroll	Regleringar
Välfärdsindex CWED2	-0,02 (0,543)	0,08** (0,036)	-0,02 (0,654)
BNP per capita	-6,84 (0,808)	-1,506 (0,664)	-3,75 (0,440)
Stöd för högerpopulism	0,001 (0,716)	-0,02 (0,710)	0,003 (0,687)
Arbetslöshet	0,016* (0,093)	-0,02 (0,868)	0,038** (0,022)
Kolonialmakt	-0,031 (0,480)	-0,048 (0,383)	-0,092 (0,237)

Noteringar: Linjär regressionsanalys. Alla 20 länder inkluderade. * = $p < 0,1$, ** = $p < 0,05$, *** = $p < 0,01$.

Källor: Välfärdsindex CWED2 (Scruggs m.fl. 2017) Invandringspolicys IMPIC (Helbling m.fl. 2017) BNP per capita (OECD 2020). Stöd för högerpopulism och arbetslöshet (Armingeon m.fl. 2017; Mudde 2007). Kolonialmakt, se avsnitt om 3.4 kontrollvariabler.

5. Slutsatser

Utifrån resultaten går det inte att dra några entydiga slutsatser angående välfärdsstatens effekter på generositeten i invandringspolicys när området studeras i sin helhet. Vid uppdelning av policyområdena går det dock att urskilja ett signifikant positivt samband när det gäller välfärdsindex och kontrollpolicys. Resultatet tyder på att stater med en mer omfattande välfärd tenderar att i högre grad kontrollera sin invandring. Detta ligger i linje med H1 och därmed det välfärdschauvinistiska argumentet då det indikerar att dessa stater är mer rädd om vilka som ska få ta del av deras välfärd. Det begränsade antalet observationer gör det svårt att dra tveklösa slutsatser angående den resterande delen policyområdet. Det finns dock ett mönster som tyder på att mer omfattande välfärdsstater har mer generösa invandringspolicys när det kommer till regleringar samt policyområdet i sin helhet. Om dessa indikationer stämmer överens med verkligheten så ger H2 ett mer träffsäkert svar på just

denna effekt. Teorierna bakom denna hypotes visar nämligen på att större välfärdsstater är mer benägna att ta ansvar för sin omvärld, vilket antas ha påverkan på mer generösa policys för invandrare.

Staternas nivåer av arbetslöshet har en starkare förklaringskraft än vår huvudvariabel när det kommer till den totala restriktiviteten i invandringspolicys samt policys som rör externa och interna regleringar. Variabeln eliminerar dock inte sambanden helt, utan bidrar endast till att försvaga det. Ingen av kontrollvariablerna lyckas förklara variationen för restriktiviteten i kontrollpolicys, vilket betyder att välfärdsstatens omfattning står fast som huvudförklaringen till denna variation. Resultatet ska dock problematiseras då det förmodligen beror på att relevanta kontrollvariabler omedvetet exkluderats med anledning av den begränsade tidigare forskning som finns på just detta policyområde.

6 Diskussion

Utifrån den litteratur som presenterats i denna uppsats finns det anledningar att tro att en omfattad välfärdsstat medför konsekvenser i form av positivare attityder kring invandring (Crepaz & Damron 2009; Van der Waal m.fl. 2013). Det finns också en hel del som tyder för att dessa attityder spills över i form av generösare invandringspolicys (Banting 2000; Boräng 2015; Sainsbury 2008). Trots att denna undersökning endast visar på ett svagt samband i samma riktning finns det därför skäl till att misstänka att detta samband skulle visa sig starkare i en mer omfattad undersökning. Uppsatsen bidrar istället framförallt med att visa att detta samband påverkas av vilka invandringspolicys som undersöks. Att restriktiviteten i kontrollpolicys har en sådan tydlig positiv korrelation med välfärdsstatens omfattning är ett fenomen som jag inte upplever behandlats i den tidigare forskningen. Teorier om välfärdschauvinism kanske delvis kan förklara resultatet, men det saknas studier som tydligt inriktar sig till kontrollpolicys inom området invandring. Denna uppsats ger en överblick över detta samband, men har sina begränsningar när det gäller att förstå den kausala kedjan som leder fram till denna effekt. Kvalitativa studier med inriktning på vissa av dessa länder skulle ge en djupare inblick i vilka mekanismer som ligger bakom tillämpandet av restriktiva invandringspolicys.

Det finns utrymme att ytterligare fördjupa analysen av det material som sammanställts i denna studie. Det går till exempel att göra tidsserieanalyser av dessa länder då det finns data för varje år mellan 1980 och 2010. Detta skulle kunna stärka den statistiska signifikansen eftersom fler observationer skulle kunna användas. Framförallt skulle det vara fruktbart att se om indikationerna gällande de generösa effekterna av invandringspolicys för mer omfattande välfärdsstaterna skulle stämma överens med tidsserieanalyserna. När det gäller kontrollpolicys skulle jag även vilja problematisera mätningen av externa och interna kontrollpolicys. Helbling & Leblang gör en bred definition av begreppen där många typer av policys räknas in i denna kategori. När dessa sammanställs i ett index finns det risk för att policys som inte har lika tydlig koppling till kontroll av invandring får oproportionerligt stort utrymme. För att stärka validiteten kring resultaten gällande kontrollpolicys skulle jag därför föreslå att göra snävare mätningar av kontrollpolicys för att se om sambandet kvarstår. Exempel på detta skulle kunna vara att endast kolla på gränskontroller eller övervakning av illegala invandrare.

7 Appendix

7.1 Appendix A.

Tabell över medelvärdena för respektive land i policyområden som ingår i indexet för restriktiviteten i invandringspolicys.

Land	Int. Kontr.	Ext. Kontr	Ext. Reg. Familj	Ext. Reg. Arbete	Ext. Reg. Asyl	Int. Reg. Familj	Int. Reg. Arbete	Int. Reg. Asyl
Austria	0,688	0,621	0,596	0,341	0,263	0,557	0,595	0,148
Australia	0,575	0,313	0,59	0,54	0,08	0,348	0,602	0,252
Belgium	0,689	0,714	0,054	0,232	0,416	0,118	0,675	0,346
Canada	0,509	0,541	0,362	0,473	0,259	0,125	0,495	0,089
Schweiz	0,561	0,614	0,144	0,392	0,106	0,138	0,471	0,388
Germany	0,435	0,656	0,189	0,532	0,404	0,24	0,638	0,356

Denmark	0,791	0,696	0,223	0,416	0,143	0,09	0,772	0,324
Spain	0,612	0,391	0,643	0,324	0,199	0,689	0,569	0,365
Finland	0,545	0,469	0,106	0,148	0,262	0,214	0,52	0,334
France	0,634	0,566	0,244	0,324	0,4	0,102	0,341	0,342
United Kingdom	0,452	0,583	0,389	0,308	0,363	0,175	0,492	0,252
Greece	0,69	0,692	0,419	0,297	0,357	0,652	0,325	0,479
Ireland	0,64	0,458	1	0,906	0,563	1	0,908	0,565
Italy	0,491	0,415	0,091	0,375	0,382	0,34	0,611	0,484
Japan	0,527	0,539	0,213	0,129	0,364	0,4	0,423	0,349
Netherlands	0,615	0,386	0,221	0,236	0,134	0,025	0,587	0,223
Norway	0,512	0,622	0,266	0,31	0,298	0,07	0,24	0,368
New Zealand	0,589	0,392	0,327	0,57	0,067	0,309	0,463	0,347
Sweden	0,686	0,809	0,228	0,278	0,296	0,05	0,451	0,138
USA	0,602	0,642	0,346	0,269	0,303	0,082	0,417	0,44

0,5921

0,5297 0,3294

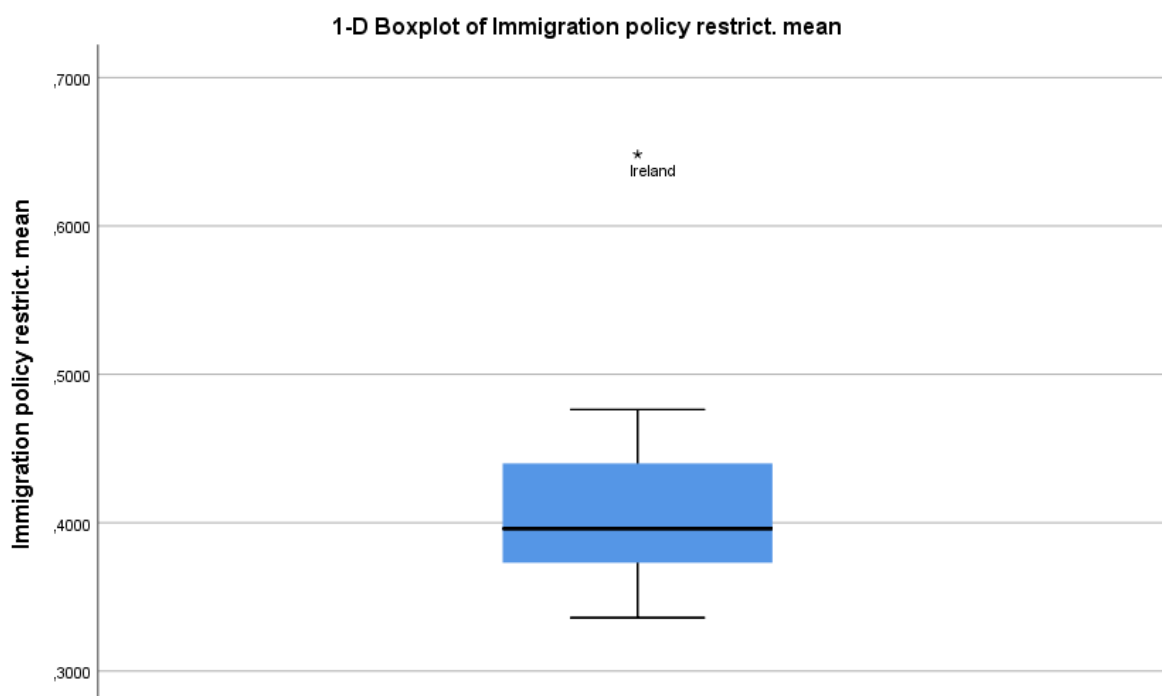
Medelvärde 5 0,556 0,33255 0,37 0,28295 0,2862 5 5

Notering: Medelvärdet för tideperioden 1980-2010. . Int kontr = Intern kontroll. Ext kontr = Extern kontroll Ext. Reg. = Externa regleringar. Int. reg = Interna regleringar. Familj = Familjeåterförening. Arbete = Arbetskraftsinvandring. Asyl = Asylinvandring.

Källa: Ursprungliga värden för varje år mellan 1980-2010 tagna från datasetet IMPIC (Helbling m.fl. 2017)

7.2 Appendix B

Boxplot för restriktiviteten i invandringspolicys

7.3 Appendix C

Regressionsanalys med välfärdsindex som oberoende variabel och restriktiviteten i invandringspolicys som beroende variabel

Irland exkluderad	-0,02 (0,128)
Inom EU	-0,04 (0,086)

7.4 Appendix D

Innehåll för indexet gällande extern och intern kontroll

Extern kontroll	Intern kontroll
Illegal residence	Aiding irregular immigrants Identification documents

Carriers sanction	Amnesty/Regularisation programs
Alien's register	Public schooling
Information sharing/interna tional cooperation	Employer sanctions Marriage of convenience Detention
Biometric information	
Forged/expired documents	

Källa: IMPIC:s kodbok (Bjerre m.fl. 2016)

7.5 Appendix E

Innehåll för indexet för externa och interna regleringar

Interna regleringar Familj	Interna regleringar Arbete	Interna regleringar Asyl	Externa regleringar Familj	Externa regleringar Arbete	Externa regleringar Asyl
Residence permit validity	Work permit validity Renewal of permit	Permit validity Permit renewal Permanent permit	Residence requirements Family members Age limits	Targeting Quotas labor Age limits	Existence of subsidiary/ humanitarian protection Nationality

Autonomous residence permit	Transition temporary permanent	Right to appeal	Quotas family reunification	Young age beneficial	Quotas asylum
(Self)employment	Loss of employment	Status when crisis resolved	Financial requirements	Specific income per month	Safe third country
	Flexibility of permit	Free movement	Accommodation requirements	Specific financial funds	Safe countries of origin
		(Self)employment	Language skills		Resettlement agreements
		Form of benefits	Application fees	Language skills	Place of application
				Application fee	
				Job offer	
				Equal work conditions	
				List of occupations	
				Labor market tests	

Källa: IMPIC:s kodbok (Bjerre m.fl. 2016)

7.6 Appendix F

Medelvärden och standardavvikelse för variablerna i indexet CWED2

Report

Land	Arbetslöshets			
		försäkring	Sjukförsäkring	Pensionsbidrag
Australien	Mean	7,4742	6,55	7,4484
	N	31	31	31
	Std. Deviation	,22206	,165	,23646
Belgien	Mean	13,6903	13,75	12,6710
	N	31	31	31
	Std. Deviation	,16604	,326	1,00571
Danmark	Mean	11,4806	13,48	11,8742
	N	31	31	31
	Std. Deviation	,96934	1,475	,65674
Finland	Mean	8,8774	12,86	12,4581
	N	31	31	31
	Std. Deviation	1,20546	,783	,24328
Frankrike	Mean	11,3323	12,18	14,0452
	N	31	31	31
	Std. Deviation	,76306	,134	,99259
Grekland	Mean	6,0233	6,26	14,9833
	N	30	30	30
	Std. Deviation	1,02476	,756	,55961
Irland	Mean	9,3355	9,19	11,0839
	N	31	31	31
	Std. Deviation	1,66524	2,218	1,24260
Italien	Mean	4,1000	8,99	14,3161
	N	31	31	31
	Std. Deviation	1,15873	,354	,68658
Japan	Mean	5,3258	7,07	12,4613
	N	31	31	31
	Std. Deviation	,21597	,358	,29964
Kanada	Mean	8,5065	5,19	12,3258
	N	31	31	31
	Std. Deviation	,36418	,145	,39997
Nederländerna	Mean	11,9065	13,33	12,0903
	N	31	31	31
	Std. Deviation	,59662	,367	,50751
Norge	Mean	13,5355	16,13	12,3161
	N	31	31	31
	Std. Deviation	,70737	,128	,47546
Nya Zeeland	Mean	7,1548	6,24	8,2839
	N	31	31	31
	Std. Deviation	,24061	,292	,35033
Schweiz	Mean	13,2161	13,00	10,1464

	N	31	31	28
	Std. Deviation	,56692	,000	,25310
Spanien	Mean	10,6429	8,81	12,9581
	N	28	28	31
	Std. Deviation	,75397	,916	1,11707
Storbritannien	Mean	8,8065	8,23	10,6419
	N	31	31	31
	Std. Deviation	,83304	,539	,38796
Sverige	Mean	11,1710	16,82	14,6710
	N	31	31	31
	Std. Deviation	1,26100	1,250	1,71604
Tyskland	Mean	11,2194	14,34	9,3032
	N	31	31	31
	Std. Deviation	,60466	,697	,44757
USA	Mean	10,2387	,00	10,9806
	N	31	31	31
	Std. Deviation	,25649	,000	,32292
Österrike	Mean	10,3774	9,99	12,1935
	N	31	31	31
	Std. Deviation	,18923	,704	,99060
Total	Mean	9,7222	10,13	11,8659
	N	616	616	616
	Std. Deviation	2,75156	4,208	2,08999

Källa: Värdena för respektive år tagna från CWED2(Scruggs m.fl. 2017)

8 Referenslista

Armingeon, Klaus, Virginia Wenger, Fiona Wiedemeier, Christian Isler, Laura Knöpfel, David Weisstanner och Sarah Engler. 2019. *Comparative Political Data Set 1960-2017*. Zurich: Institute of Political Science, University of Zurich.

Andersen, Jø Goul. 1992 Denmark: The Progress Party - Populist Neo-Liberalism and Welfare State Chauvinism. I P.Hainworth (red) *The Extreme Right in Europe and the USA*. New York: St. Martin's Press.

Banting, Keith G. 2000. Looking in three directions: Migration and the European welfare state in comparative perspective. I M. Bommers & A. Geddes (red.), *Immigration and welfare: Challenging the borders of the welfare state*. London: Routledge.

Bjerre, Liv, Marc Helbling, Friederike Römer och Malisa Zobel. 2016. *Technical Report: The Immigration Policies in Comparison (IMPIC) Dataset*. WZB Berlin Social Science Center. Discussion Paper. SP VI 2016–201. [Länk](#) (Hämtad 2020-04-25)

Bolukbasi, Tolga H. & Öktem, Kerem G. 2017. *Conceptualizing and operationalizing social rights: Towards higher convergent validity in SCIP and CWED*. Vol. 28(1) 86–100. doi: 10.1177/0958928717700565

Boräng, Frida, 2015. Large-Scale Solidarity? Effects of Welfare State Institutions on the Admission of Forced Migrants, *European Journal of Political Research* Vol. 54(2), 216–231. doi: 10.1111/1475-6765.12075

Crepaz, Markus M.L. & Damron, Regan. 2009. Constructing tolerance: How the welfare state shapes attitudes about immigrants. *Comparative Political Studies* Vol. 42(3): 437–463. doi: 10.1177/0010414008325576

Esping-Andersen, Gøsta. 1990. *The Three Worlds of Welfare Capitalism*. Cambridge: Polity Press.

Freeman, Gary P. 1986. Migration and the Political Economy of the Welfare State. *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*, Vol. 485: 51-63. [Länk](#) (Hämtad 2020-05-02)

Greenhill, Kelly. 2016.

Open Arms Behind Barred Doors: Fear, Hypocrisy and Policy Schizophrenia in the European Migration Crisis. *European Law Journal*. Vol. 22(3): 317-332. doi:10.1111/eulj.12179

Hall, Peter A. & Taylor, Rosemary C. R. 1996. Political Science and the Three New Institutionalisms, *Political Studies* Vol. 44(5), 936–957. doi: 10.1111/j.1467-9248.1996.tb00343

Helbling, Marc, Bjerre, Liv Friederike, Römer och Malisa Zobel. 2017. *Measuring Immigration Policies: The IMPIC Database*, *European Political Science*. Vol. 16(1): 79-98. [Länk](#) (Hämtad 2020-04-15)

Helbling, Marc & Leblang, David. 2019. Controlling Immigration? How Regulations Affect Migration Flows, *European Journal of Political Research* Vol. 58(1), 248–269 doi: 10.1111/1475-6765.12279

Haas, Hein de, Natter, Katharina och Vezzoli, Simona. 2016. Growing Restrictiveness or Changing Selection? The Nature and Evolution of Migration Policies. *International Migration Review*. Vol. 52 (2): 324-367 doi: 10.1111/imre.12288.

Huber, Evelyne, Ragin, Charles och Stephens, John D. 1993. Social Democracy, Christian Democracy, Constitutional Structure, and the Welfare State. *American Journal of Sociology* Vol. 99(3): 711–749. [Länk](#) (Hämtad 2020-04-28)

Joppke, Christian. 1997. Asylum and state sovereignty: A comparison of the United States, Germany and Britain. *Comparative Political Studies* Vol. 30(3): 259–298. doi: 10.1093/0198292295.003.0005

Korpi, W. och Palme, J. 2008. *The Social Citizenship Indicator Program (SCIP)*. Stockholm: SOFI, Stockholm University.

Larsen, Christian A. 2007. How welfare regimes generate and erode social capital: The impact of underclass phenomena. *Comparative Politics* Vol. 40(1): 83–101. doi: 10.2307/20434065

Mudde, Cas. 2007. *Populist Radical Right Parties in Europe*. Cambridge: Cambridge University Press (E-bok) [Länk](#) (Hämtad 2020-04-08)

OECD 2020, Gross domestic product (GDP) (indicator). doi: 10.1787/dc2f7aec-en

Palmowski, J. (2008). *A dictionary of contemporary world history*. Oxford: Oxford University Press. (Online-utgåva 2016) doi: 10.1093/acref/9780191802997.001.0001

Przeworski, Adam, 2004. Institutions Matter?, *Government and Opposition* Vol. 39(4): 527–540 [Länk](#) (Hämtad 2020-03-26)

Rothstein, Bo. 1998. *Just institutions matter: The moral and political logic of the universal welfare state*. Cambridge: Cambridge University Press.

Sainsbury, Diane. 2006. Immigrants' social rights in comparative perspective: Welfare regimes, forms of immigration and immigration policy regimes. *Journal of European Social Policy* Vol. 16(3): 229–244 doi: 0.1177/0958928706065594

Schmid, Samuel D & Marc Helbling (2016). Validating the Immigration Policies in Comparison (IMPIC) Dataset. WZB Berlin Social Science Center. Discussion Paper. SP VI 2016–202. [Länk](#) (Hämtad 2020-04-26)

Scruggs, Lyle. 2013. Measuring and validating social program replacement rates. *Journal of European Public Policy*, Vol. 20(9), 1267-1284. doi: 10.1080/13501763.2013.822909

Scruggs, Lyle, Detlef Jahn, och Kati Kuitto. 2017. “Comparative Welfare Entitlements Dataset 2. Version 2017-09.” University of Connecticut & University of Greifswald. [Länk](#) (Hämtad 2020-04-09)

Tsebelis, George. 1995. Decision Making in Political Systems: Veto Players in Presidentialism, Parliamentarism, Multicameralism, and Multipartyism, *British Journal of Political Science* Vol. 25(3): 289–326. [Länk](#) (Hämtad 2020-04-05)

Van Der Waal, Jeroen, De Koster, Willem och Van Oorschot, Wim. (2013). Three worlds of welfare chauvinism? How welfare regimes affect support for distributing welfare to immigrants in Europe. *Journal of Comparative Policy Analysis: Research and Practice* Vol. 15(2): 164–181. Doi: 10.1080/13876988.2013.785147